

"มาลีฮวนน่า" พันธุ์เล-100 โล...พรรล่ำ" : คอนเสิร์ตที่ดูอย่างไรก็ไม่รู้สึกอึด

นำเสนอเมื่อ : 24 ส.ค. 2552

ผ่านไปแล้วสำหรับคอนเสิร์ตใหญ่ครั้งแรกในรอบเกือบจะสิบปีของวงดนตรีชื่อดังจากปักษ์ใต้ "มาลีฮวนน่า" ใน "พันธุ์เล-100 โล...พรรล่ำ" เมื่อค่ำคืนวันเสาร์ที่ 22 สิงหาคม 2552 ที่ผานมา โดยมีแฟนเพลงที่เขามารวมชมชนิดไม่แน่นไม่หลวมหอบประมุขใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

การแสดงถูกแบ่งออกเป็น 3 ชุด ประกอบไปด้วย ชุดที่หนึ่ง "1,000 โล" เปรียบเสมือนกับการเดินทางของวงมาลีฮวนน่าตลอดระยะเวลาเกือบจะ 2 ทศวรรษ เริ่มเปิดเวทีในช่วงเวลาเกือบจะทุ่มครึ่งด้วยบทกวีโดย "ศิริวรรณ แก้วกาญจน" นักเขียน-นักกวีชื่อดังเจ้าของรางวัลศิลปาธร ตลอดจนเพลงลมเพ ลมพัด, ลัง, รอยทาง คีโนใจ มาया โดย อ.ไช คชาวุธ ทองไทย นักร้องนำของวง

จากนั้นแซกรับเชิญ "อ.ธนีสร์ ศรีกลิ่นดี" ก็ออกมาโชว์เสียงขลุ่ยเพราะๆ ในเพลงแผ่น้อย ต่อด้วยสาวล้านนาหุ่นใหญ่ "สุนทรี เวชานนท์" กับเพลงเรือน้อย และมะเมียะ (จรัล มโนเพ็ชร) ก่อนที่ "ไอ้ โอปาร์ พรหมใจ" จะมาโชว์ลีลาโซโล่กีตาร์ให้ฟังในเพลง ไอ้โบ และปิดท้ายช่วงแรกด้วยเพลงจังหวะสนุกอย่าง วาวจุฬา

เปิดตัวชุดที่สอง "พรรล่ำ" ด้วยบทกวีโดย "เรวัตติ พันธุ์พิพัฒน์" ตามด้วยเพลงแสงจันทร์ ที่เรียกเสียงปรบมือได้ดังที่เดียวเมื่อมี แอ๊ด คาราบาว มารวมร้องคู่ ตลอดจน แดดสุดทาย, บางเงา, บานฉั้น จากนั้นเป็นหน้าที่ของศิลปินรุ่นใหม่ "อารักษ์ อากาศ" กับเพลงฮิตของตัวเอง ทั้ง เงาจันทร์ และ แม่นางลูกชานา ก่อนจะคึกคักกันด้วย โมรา, คนเลว, โจใจ และ พี่ชายที่แสนดี

อารมณ์สนุกๆ ถูกเปลี่ยนเป็นซึ้งทันทีที่เมื่อเพื่อชีวิตรุ่นใหญ่ "หงา คาราวาน" ออกมาพร้อมกับเพลงดอกไม้ให้คุณ ตลอดจนอะคูสติคกีตาร์เพลง อยู่ธูยา จากแซกรับเชิญดีเจชื่อดัง "มาโนช พุฒตาล" ผู้บริหารค่ายไมล์สโตน อีกหนึ่งคนสำคัญที่ทำให้ชื่อของมาลีฮวนน่าได้เป็นที่รู้จักแพร่หลายในวงการเพลง

ชุดสุดท้าย "พันธุ์เล" เริ่มด้วยบทกวีโดยเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ พร้อมด้วยเพลง ตา-ยาย
เคล้าเสียงขลุ่ย ต่อด้วย เขเรื่อ, มุดกอนเมฆ รวมถึงกรรณิการ์ และลูกโยด ยงยุทธ คำศรี ผู้ก่อตั้งวงตามชวาน
อีกตำนานเพลงเพื่อชีวิตปักษ์ใต้ที่เป็นแรงบันดาลใจให้เกิดวงมาลีฮวนนาขึ้นมา ตามติดด้วย สมิหลา-รุสะมิแล, พราว,
สายน้ำ

และจดหมายถึงพ่อ, สะพานสายรุ้ง โดย "อู๊ด ฟุตบาท" พร้อมลูกสาวทั้งสอง "ปิ๊ก-เปรี้ยว"
(สมรรถยา-สรวิวัฒน์) ที่ต้องถือว่าโดดเด่นมากๆ ในคอนเสิร์ตครั้งนี้ โดยเฉพาะสาวเปรี้ยวนั้น
ลีลาการเล่นไวโอลินของเธอสมกับที่เคยได้เยาวชนแชมป์โลกมาแล้วจริงๆ

ปิดท้ายคอนเสิร์ตด้วยบทเพลง แสงจันทร์ โดยชวลา ชัยมีแรง ผู้แต่ง (รวมถึงเพลง เรือน้อย)
พร้อมด้วยคณะนักร้องประสานเสียง และศิลปินรับเชิญเป็นการอำลา

ภาพรวมของคอนเสิร์ตโดยรวมทั้งหมดต้องถือว่าน่าประทับใจ
โดยเฉพาะในเรื่องของการจัดแสงนั้นแม่จะเรียบง่ายแต่ก็ดูมีพลัง
ขณะที่เพลงของมาลีฮวนนาเองแม่จะเป็นเพลงซาเสียดใจใหญ่ ทว่าด้วยเนื้อหา ด้วยเอกลักษณ์เสียงร้อง ลีลา
และท่าทาง มือไม้ ที่ชวนให้อารมณ์ของ อ.ไซ นั้นเองที่สามารถสะกดให้คนดูให้ต้องตั้งใจดู ตั้งใจฟัง
อย่างไม่รู้สึกง่วงหาวนอน แม่ในบางเวลาบรรยายกาศอาจจะเหนื่อยๆ ไปบ้างก็ตาม

ที่สำคัญ แม้เนื้อหาของเพลงมาลีฮวนนาบางเพลงจะชวนให้ออกไปในแนวชวนเศร้า หดหู่
รวมถึงอาจจะถึงชวนเครียดในเชิงของความคิดที่ค่อนข้างจะเป็นปรัชญา ทว่าก็ด้วยเสียงของนักร้องนำอย่าง
อ.ไซอีกนั่นแหละที่ทำให้บทเพลงที่ว่านี้เจือไปด้วยความโรแมนติกอย่างน่าประหลาด

เห็นได้ชัดจากเพลง แสงจันทร์ ที่ แอ๊ด คาราบาว ขึ้นมาร่วมร้อง ที่ให้อารมณ์กินใจ
แบบหนุ่มนักเลงลูกทุ่ง ขณะที่ทางฟากทอนของ อ.ไซ นั้นจะออกไปในแนวของผู้ชายที่มีจิตใจละมุน ชวนฝัน
หวานซึ่ง

อย่างไรก็ตาม แม่โดยรวม "พันธุ์เล-100 โล...พรรล้า"
จะเป็นคอนเสิร์ตที่ชวนให้น่าประทับใจโดยเฉพาะในความรู้สึกของแฟนเพลงที่ "คิดถึง"
และมีแขกรับเชิญระดับชั้นเทพมารวมหลายคน แต่ก็คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่า คอนเสิร์ตนี้ดูอย่างไรก็ไม่อ่อม!
ไม่เต็ม!

มาลีฮวนนา แจ็งเกิดและเป็นที่รู้จักในวงการเพลงบ้านเราด้วยอัลบั้มชุด "บุปผาชน"
ในรูปแบบของการทำงานเพลงแบบอินดี้ เมื่อปี พ.ศ. 2537 โดยมีสมาชิก 4 คนประกอบไปด้วย ศุภาวรุ
ทองไทย(ไซ) - ร้องนำ/แต่งเพลง, ธงชัย รัชชรงค์(ธง) - ร้องนำ/กีตาร์/แต่งเพลง, สมพงษ์ ศิริโรจน(พงษ์) -
แต่งเพลง/ร้องเพลง และเชิดชัย ศิริโรคา(โกย) - แต่งเพลง/กีตาร์

หลังประสบความสำเร็จในตลาดใต้ดิน ปี พ.ศ.2538

มาลีฮวนน่าย้ายมาสังกัดกับค่ายไมล์สโตนของมาโนช พุฒตาล มีผลงานออกมาอีก 2 ชุด คือ คนเซ็ดเงา (พ.ศ. 2539) และ กลับกลาย (พ.ศ. 2542) จากนั้น 2 สมาชิกอย่างคหาวุธ และธงชัยก็ได้มารวมกันตั้งบริษัท ดรีม เรคคอร์ด ขึ้น มีอัลบั้มชุด เพื่อนเพ ออกมาในปี พ.ศ. 2543

ก่อนจะเกิดความขัดแย้งภายในวงที่วาทันนามาจากเรื่องของผลประโยชน์จากการขายงานอัลบั้มดังกล่าว บวกกับชุดการแสดงคอนเสิร์ตใหญ่ "ระบำสยาม" ในปี พ.ศ.2544

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นรุนแรงถึงขนาดที่ต้องเรียกว่าวุ่นแตก! เกิดปัญหาในเรื่องของการนำเอาคำว่า "มาลีฮวนน่า" ไปใช้ ตลอดจนปัญหาเรื่องลิขสิทธิ์เพลงที่ซ้ำกันใน 2 อัลบั้มที่ออกมาเมื่อปี พ.ศ.2546 ระหว่างชุด เปรี้ยว ที่ออกในชื่อของ "มาลีฮวนน่า" กับอัลบั้มชุด ลมใต้ปีก ที่ออกมาในชื่อของ "ไซ มาลีฮวนน่า"

การเกิดขึ้นของ "พันธุ์เล-100 โล...พรรล่า" โดยบริษัทวอร์เนอร์ มีวสิค ประเทศไทย ที่ถูกโฆษณาว่าเป็นคอนเสิร์ตใหญ่ในรอบหลายปีของวงมาลีฮวนน่า ซ้ำยังแสดงที่เวทีหอใหญ่ ธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นเวทีสุดท้ายที่มาลีฮวนน่าจะครบวงแสดงไว้ในคอนเสิร์ตระบำสยามในครั้งนั้นคงไม่ใช่เรื่องที่น่ายินดีนักหากจะมีแฟนเพลงจำนวนไม่น้อยที่คาดหวังวาร์วอยราว รอยรั้วต่างๆ ของวงดนตรีวงนี้อาจจะถูกฉุดไปแล้ว

ทว่าพลังที่แสงไฟของคอนเสิร์ตดับ-ม่านที่รูดปิด โดยปราศจากเสียงเพลงที่เป็นตำนานจากอัลบั้มชุดแรก บุปผาชน ซึ่งทำให้ใครหลายคนรู้จักและสมัครเป็นแฟนมาลีฮวนน่า ทั้ง หัวใจละเหี่ย, เรือรักกระดาศ, หัวใจพริบใจ, รักสาวพรานนก ซึ่งเขียนคำร้องทำนองโดย สมพงษ์ ศิวโรจน์, ลานนม-ลมเน โดยเชิด ศิริโสภา รวมถึงบทเพลง ชุมฉ่ำในดวงใจ ที่สะท้อนถึงมิตรภาพของความเป็นเพื่อน เหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นวาร์วอยราวที่ว่าหาได้ถูกฉาบทาด้วยความเข้าอกเข้าใจแล้วแต่อย่างไร

หรือแม้กระทั่งการไม่มีเพลง อย่าง กระต่อมกัญชา ของ คำรณ สัมบุญณานนท์ เพลง ในฝัน (คำร้อง/ทำนองครูเบญจมินทร์) เพลงเด่นในอัลบั้ม ปลายแสด (พ.ศ. 2549) ชุดล่าสุดของมาลีฮวนน่า ซึ่งแสดงให้เห็นเลยว่า โลกของงานศิลปะ-บทเพลง-บทกวี-ดนตรี ฯ อันเป็นสิ่งที่ศิลปินส่วนใหญ่ยากยิ่งนักจะหาว่าจะต้องเกิดขึ้นมาด้วยความคิดและจิตใจที่บริสุทธิ์ อิสระเสรี เห็นผู้อื่นได้ก็คือจุดมุ่งหมายก็เพื่อจรรโลงโลก, รอยเรียง เชื่อมเกี่ยวเพื่อให้มนุษย์อยู่ด้วยกันอย่างสันติ นั้น

บางครั้งอุดมคติเหล่านี้มันก็พ่ายแพ้ให้กับผลประโยชน์ อำนาจของลิขสิทธิ์ อำนาจขบขายของเงินตรา เรื่อยไปจนถึง ทิฐิ หรือแม้กระทั่งสิ่งที่เราเรียกกันว่าศักดิ์ศรีได้เช่นกัน

<http://www.manager.co.th/Entertainment/ViewNews.aspx?NewsID=9520000096110>

<http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=zero00&month=11-2006&date=30&group=1&gblog=49>